

Overgangen fra udenlandsk til indenlandsk *Brændsel* har for et Ægtepar i København betydet en Udgiftsforøgelse paa ca. 129 Kr. Til Imødegaelse af denne Prisstigning har man forhøjet Grænsen for Ydelsen af personlige Tillæg fra $7\frac{1}{2}$ til 10 pCt. af Grundbeløbene. Regner man med, at alle Rentenyderne har faaet Del i denne Forhøjelse i Forhold til deres Rente, vil det omhandlede Ægtepar have modtaget ca. 45 Kr. til Imødegaelse af Udgiftsstigningen. Den udækkede Udgiftsstigning bliver herefter 84 Kr., svarende til godt 5 pCt. af Rentenyderpristallet.

Ekstraudgiften ved *Overgang fra Margarine til Smør* bliver 4 Kr. 87 Øre pr. Maaned for et Ægtepar i København eller 58 Kr. om Aaret.

Værdien af de af Handelsministeriet ydede Rabatkort til Smør bliver imidlertid 32 Kr. for et Ægtepar. Man kan desuden regne med, at alle Rentenydere modtager de af Socialministeriet gennem Kommunalbestyrelserne ydede Smørrabatkort til trængende, hvis Normalbeløb andrager 28 Kr. 80 Øre for et Ægtepar i København.

Til Dækning af den skete Udgiftsstigning paa 58 Kr. har Rentenyderne saaledes modtaget Rabatkort for 60 Kr. 80 Øre.

Kvalitetsforringelsen for Klæder og Fodtøj skulde for det omtalte Ægtepar i København indtil April 1942 have betydet en Ekstraudgift paa 27 Kr. aarligt, svarende til 2 Points i Rentenyderpristallet.

Man kan herefter sammenfatte Udviklingen i Rentenydernes økonomiske Forhold paa følgende Maade:

Fra 1938—39 til 1943—44 steg Rentenydernes gennemsnitlige Udgifter (Ægtepar i København):

Paa Grund af Prisstigningen i Rentenyderpristallet.....	618	Kr.
— — - Overgang fra Margarine til Smør.....	ca. 58	—
— — - Kvalitetsforringelsen for Klæder (indtil April 1942).....	ca. 27	—
— — - Overgang fra udenlandsk til indenlandsk Brændsel.....	ca. 129	—
Samlet Fordyrelse af Leveomkostningerne.....	ca. 832	Kr.

Til Dækning af denne Fordyrelse har Rentenyderne faaet:

Stigning i Renten (inklusive ikke-personligt Tillæg).....	735	Kr.
Smørrabatkort.....	61	—
Stigning i personlige Tillæg (gennemsnitlig).....	ca. 100	—
	896	Kr.

Det ser saaledes ud til, at Rentenyderne har faaet mere end Dækning for de skete Forøgelser af Leveomkostningerne, idet de forøgede Indtægter er ca. $7\frac{1}{2}$ pCt. større end Udgifterne.

Enkelte mindre *Modifikationer* maa dog tilføjes for Nøjagtighedens Skyld:

1) ad Udgiftsstigningen:

Tallet bør formentlig sættes lidt højere paa Grund af en tvungen Overgang fra billige (brugte) Klæder til dyrere, hvortil kommer, at Beregningerne vedrørende Kvalitetsforringelsen i *Beklædning* af Arbejderbevægelsens Erhvervsraad er foretaget paa Grundlag af Forholdene i April 1942. Hvad der siden er sket af Kvalitetsforringelser er ikke medtaget. Endvidere kan anføres, at tvungen Overgang fra visse billigere Fødemidler (billigt Smaakød) til dyrere, som ganske vist ikke er medtaget af Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, kan have faaet Betydning efter 1942.

2) ad Indtægtsstigningen:

Rentenyderne oppebærer i et vist Omfang Indtægter ved Siden af Renten. Ifølge Budgetundersøgelsen 1940 udgjorde Arbejdsindtægten saaledes for Ægtepar 1,4 pCt., Indtægt ved Legater, Renter o. lign. 0,7 pCt. samt endelig andre Indtægter — som særlig stammer fra Paarørende — 7,8 pCt. Biindtægter udgør saaledes i alt for de undersøgte Ægtepar 12,4 pCt. (for enlige Mænd 9,4 pCt., for enlige Kvinder 12,9 pCt.). For saa vidt angaar Legatindtægter og Renteindtægter, har der næppe været nogen Stigning, saaledes at Realværdien heraf har været faldende. Hvad angaar Arbejdsindtægterne, maa der formodes at have været en vis Stigning i Forhold til Arbejdslønningernes almindelige Stigning. Til Gengæld er det tænkeligt, at der er sket en vis Nedgang i Tilskud fra Børn og Paarørende i Form af Penge og Naturalier. Alle Rentenydere med Indtægter over Fradragsgrænserne har imidlertid været særlig begunstiget af Prisreguleringen, idet Grænsen er